

Suspendarea prin hotărâre judecătorească a executării actului administrativ

Revista „Dreptul”, Nr. 3/2019, pag. 116

Autor: Cătălin-Silviu Săraru

Nota - Compartimentul juridic - C.T.C.E. Piatra-Neamț:

Pentru a se dispune suspendarea executării unui act administrativ, legea impune anumite condiții speciale, care trebuie îndeplinite (probate) de către reclamant, indiferent dacă actul administrativ este individual sau normativ. Simpla ilegalitate a actului nu este suficientă.

Suspendarea executării actelor administrative reprezintă un instrument juridic pus la dispoziția persoanelor care se pretind vătămate de respectivele acte administrative și constituie o garanție împotriva producerii unor prejudicii greu de reparat.

Astfel, în cazuri bine justificate și pentru prevenirea unei pagube iminente, după sesizarea autorității publice care a emis actul sau a autorității ierarhic superioare, persoana vătămată poate să ceară instanței competente să dispună suspendarea executării actului administrativ unilateral până la pronunțarea instanței de fond.

În cazul în care persoana vătămată nu introduce acțiunea în anularea actului în termen de 60 de zile, suspendarea încetează de drept și fără nicio formalitate.

Dacă în cauza dedusă judecării există un interes public major, de natură a perturba grav funcționarea unui serviciu public administrativ, cererea de suspendare a actului administrativ normativ poate fi introdusă și de Ministerul Public, din oficiu sau la sesizare.

Întrucât nu intenționăm să ne substituim interpretării date de autor asupra problemei de drept reținute spre analiză în acest articol, vă prezentăm, cu titlu exemplificativ, câteva paragrafe din acest studiu:

„(...) Suspendarea activității actului administrativ are ca efect încetarea oricărei forme de executare, până la expirarea duratei suspendării. Suspendarea poate privi atât acte administrative normative, cât și acte administrative individuale. În mod logic, suspendarea poate interveni doar după intrarea în vigoare a actului, adică după momentul în care acesta începe să producă efecte juridice (...).”

„(...) Prin dispunerea suspendării se operează încetarea temporară a executării actului administrativ unilateral până la pronunțarea instanței de fond. Suspendarea are rolul de a conferi eficiență actului de justiție, judecătorul în virtutea rolului său activ, putând să pronunțe această măsură în cazuri bine justificate, în vederea prevenirii apariției unei pagube iminente(...).”

„(...) Când în cauză este un interes public major, de natură a perturba grav funcționarea unui serviciu public administrativ, cererea de suspendare a actului administrativ normativ poate fi introdusă și de Ministerul Public, din oficiu sau la sesizare (...).”

„(...) Sistemul suspendării la cerere pentru care a optat legiuitorul permite judecătorului să aprecieze necesitatea suspendării în funcție de existența unui caz bine justificat și de prevenire a unei pagube iminente(...).”

(Textul complet al articolului se regăsește în publicația menționată mai sus)